

Nebyl tedy v přítomném případě žal. úřad příslušným o námitkách st-lových rozhodovati.

Č. 6932.

Nemocenské pojišťování. — Administrativní řízení: I. Platební výměry nemocenských pokladen na nemocenské příspěvky mají povahu aktů právní moci schopných. — II. Nemocenské příspěvky, zapravené na základě pravoplatného — třeba nezákonného — platebního výměru, nelze na pokladně požadovati zpět za dobu minulou.

(Nález ze dne 30. listopadu 1927 č. 25.168.)

V ě c: Okresní nemocenská pokladna v Nitře proti ministerstvu sociální péče stran nemocenského pojištění.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud osvobozuje zaměstnavatele od placení nemocenských pojistných příspěvků do 4. července 1923 vybraných, zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Ludevít L. domáhal se přípisem z 26. července 1923 na stěžující si pokladně, aby mu pojistné příspěvky za služebnou, již jen na nátlak pokladny přihlásil, nebyly více předpisovány a zaplacené od roku 1920 vráceny. Když stěžující si pokladna usnesením z 2. srpna 1923 tuto »reklamací« zamítla s odůvodněním, že služebné osoby v domácnosti ve smyslu vl. nař. č. 516/1919 podléhají pojistné povinnosti, odvolal se zaměstnavatel k okr. úřadu.

Okr. úřad v Nitře rozhodnutím z 24. října 1924 vyhověl odvolání Ludevíta L., zrušil usnesení pokladny a osvobodil Ludevíta L. od placení příspěvků za jeho domácí služku do 31. prosince 1923 z důvodu, že ve smyslu zák. č. 248/23 služebné osoby v domácnosti podléhají obligatornímu nemoc. pojištění teprve od 1. ledna 1924, a odvolatel jen na nátlak pokladny svou služebnou pojistil.

Min. soc. péče nař. rozhodnutím nevyhovělo odvolání stěžující si pokladny a osvobodilo Ludevíta L. od placení nemoc. pojistných příspěvků za služku v jeho domácnosti v roce 1923 zaměstnanou, ježto služby v domácnosti v době té pojistné povinnosti nepodléhaly a podle výslovného ustanovení § 6 nař. č. 4790/1917 přihlášky osoby pojistné povinnosti nepodléhající. jakožto osoby obligatorně pojištěné, nezákládá právního důvodu na členství ani v tom případě, jestliže příspěvky byly zaplacený.

O stížnosti uvážil nss toto:

Stížnost napadá nař. rozhodnutí jen potud, pokud se jím osvobozuje Ludevít L. od placení nemoc. pojistných příspěvků do 4. července 1923, t. j. onoho dne, kdy jmenovaný uplatnil zrušení pojištění. Uznávat, že od tohoto dne do 31. prosince 1923 nárok na vrácení zaplacených příspěvků jest po právu. Dle spisů nejde o příspěvky nově předepsané, nejde o reklamací proti předpisu příspěvků, nýbrž jde o příspěvky z doby minulé od zaměstnavatele již vybrané. Ze spisů je také zřejmo, že zaměstnavatel svou služebnou ode dne vstupu do zaměstnání — 26.

května 1919 — u stěžující si pokladny jakožto pojištěním povinnou přihlásil, že předepsané příspěvky platil, a že pokladna pojištěné poskytovala nemocenské dávky. Pokladna v řízení také uvedla, že zaměstnavatel od roku 1919 do července 1923 nepodal žádnou »reklamaci«. Správnost tohoto tvrzení žal. úřad nevyšetřil, ale také nevyvrátil.

Nař. uh. min. obch. č. 4790 z r. 1917 tím, že pokladnám přiznalo právo vydávati plat. výměry, předpokládající obligatorní pojistný poměr, a tím, že stanovilo lhůty, v nichž těmto výměrům lze odporovati rozkladem k představenstvu pokladny a námitkami ke správním úřadům, a to i co do právního základu předpisu, udělilo výměrům těmto povahu aktů právní moci schopných. Právní moc, jež nastává tím, že ve stanovené lhůtě výměru nebylo odporováno, má však za následek, že řádnou cestou instanční nelze se domáhati nápravy ani tenkrát, když výměr ten je nezákonný, tedy ani tenkrát, když se mu nedostávalo právního podkladu, t. j. když nebylo obligatorního pojistného poměru.

Je-li tomu tak, může »reklamace« zaměstnavatelova, v níž uplatňuje, že tu není obligatorního pojistného poměru a tudíž ani platební povinnost, působiti jen ex nunc, t. j. nemůže vésti k výroku úřadu, ukládajícímu pokladně vrácení řádně předepsaných příspěvků pro praeterito.

Nař. rozhodnutím citovaný § 6 nař. č. 4790/1917 nestanovil takovýto závazek pokladny, nýbrž nepřiznává pouze osobě, k povinnému nemoc. pojištění neprávem přihlášené, právní nárok na členství a dávky s ním spojené.

Z těchto úvah bylo nař. rozhodnutí, pokud mu jest odporováno, zrušiti pro nezákonnost.

Č. 6933.

Veřejní zaměstnanci. — Samospráva obecní (Podk. Rus): * § 27 organizačního statutu města Mukačeva z r. 1924 zakládá pro městské zaměstnance právní nárok na propočtení služební doby dle postupových lhůt zák. č. 541/19 pouze pro futuro ode dne účinnosti tohoto statutu.

(Nález ze dne 1. prosince 1927 č. 21.918.)

V ě c: Ondřej P. v R. proti župnímu úřadu v Mukačevě stran výměry pense a doplatku aktivních požitků.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Usnesením měst. zastupitelstva v Mukačevě z 10. června 1925 byl st-l, městský exekutor, přeložen do výslužby s platností od 1. června 1925. Pensijní požitky byly mu na základě služ. doby 31 roků 25 dnů (s připočtením vál. půlletí) a dle akt. požitků odpovídajících 4. stupni IX. hodn. třídy vyměřeny 90% tohoto obnosu v částce 9914 Kč 40 h s patřičnými drahotními přídávky.

Odvolání, v němž st-l, domáhaje se propočtení služ. doby ve smyslu zák. č. 541/1919 žádal, aby pens. požitky byly vyměřeny na základě požitků 1. stupně VIII. hodn. tř. od 6. října 1922, respektive rozdíl mezi požitky 1. stupně VIII. hodn. třídy a 1., 2., 3., 4. a 5. stupně IX. hodn.